

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30759/2023
03.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље – противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Душко Вукоја, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Јасмина Николић, адвокат из ..., ради стицања у ванбрачној заједници, одлучујући о ревизији туженог – противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1724/23 од 01.08.2023. године, у седници одржаној 03.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог – противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1724/23 од 01.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог – противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1724/23 од 01.08.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље – противтужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 289/22 од 02.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари. Ставом другим изреке, утврђено је у односу на туженог – противтужиоца да је тужиља – противтужена на основу стицања у ванбрачној заједници сувласник са обимом удела од 97/100 на мотоциклу марке „...“, регистарске ознаке, што је тужени – противтужилац дужан да тужиљи – противтуженој преда у посед. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужени – противтужилац сувласник са уделом од $\frac{1}{2}$ на покретним стварима, ближе описаним у овом ставу изреке и да се обавезе тужена да му на име новчане противвредности исплати 2.200 евра са законском затезном каматом од 25.03.2022. године у динарској противвредности по средњем курсу на дан исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени – противтужилац да тужиљи – противтуженој на име трошкова парничног поступка исплати 102.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужиља –

противтужена тражила да се обавезе тужени противтужилац да на износ трошкова парничног поступка исплати законску затезну камату од правноснажности пресуде до извршности пресуде. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев туженог – противтужиоца за трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1724/23 од 01.08.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог – противтужиоца и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, другом, трећем, четвртном и шестом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилја је поднела одговор на ревизију.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом туженог се заправо оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Ревизијом се указује на погрешну примену члана 294. став 1. тачка 4. ЗПП што има значај битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања у ванбрачној заједници поднета је 27.01.2022. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 300.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужиље – противтужене за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић